

BOLLE

Niet zomaar een paard

BOLLE

Niet zomaar een paard

Melanie Zevenbergen

Schrijver: Melanie Zevenbergen

Omslagfoto: Diana Bloemendal

© Melanie Zevenbergen

ISBN: 9789403610986

They say a good rider can hear his horse speak to him,

But a great rider can hear his horse whisper.

The years he's given me

Nobility without conceit,

Friendship without envy,

Beauty without vanity,

A loyalty without compromise.

Lyrics: Sam Doyle en Sean Branigan

Muziekkeuze tijdens onze eerste kür op de Oud-Beijerlandse
Dressuurdagen in mei 2017

Inhoud

Bolle
Begin van onze reis
Zadelmak maken
Bolle mee naar huis
VWF-Dressuur Prinsenstad
Krampbeen
Obstakeltraining
Ingegroeide melktanden
Wedstrijd debuut
Een volle prijzenkast
Mijn licht in de duisternis
Trauma voor geluid
Mijn *once in a lifetime* paard
Allemansvriend
Ongelukjes
Pubertijd
Douchen onder de brandslang
Op naar de top!
Gevoelsruiter
Dromen over de Grand Prix
Dieptepunt
Bloedarmoede
Een blijf-van-mijn-lijf paard
Puzzelstukjes
Pensioen
Begin van het einde
Inslapen
Dag van het afscheid

Epiloog
Achteraf
Schuldgevoel
Mijn leven zonder Bolle

Bolle

Het was eind 2012. Ik was op dat moment 16 jaar en mijn eerste eigen pony hadden wij verkocht. Ik was er te groot voor geworden en ik wilde graag de overstap naar de paardensport maken. Op dat moment dacht ik dat ik een hele sterke band met mijn pony had, het was immers mijn allereerste eigen pony. Die sterke band die ik dacht met mijn pony te hebben gehad viel in het niets toen Bolle om de hoek kwam. Hij liet mij pas echt de definitie van een sterke band zien.

Samen met mijn moeder en zus bezocht ik een fokkerij bij mij in de buurt. Ik bekeek alle jonge hengsten om te zien of er een leuke voor mij tussen zat. In enkele paarden had ik wel interesse, maar daar bleken al andere plannen voor. Na een rondje door de fokkerij werd mij gevraagd wat ik van de Ziesto X Bustron vond. Welke? dacht ik. Hij was mij helemaal niet opgevallen en ik was hem straal voorbij gelopen. Het bleek een twee en half jaar oude hengst, een beetje klein en de breedste van allemaal. Zijn hoofd was wat grof met grote oren en zijn ogen stonden wat ver aan de zijkant. Meteen enthousiast was ik niet. Het is zelfs zo dat ik eerst nog een paar maanden een ander paard heb gereden, dan kijken we daarna wel weer verder dacht ik.

Maar na die paar maanden gingen we terug naar de fokkerij waar de Ziesto nog steeds op stal stond. Ik zag hem nu voor het eerst bewegen in de bak. Hij had een heel vlak voorbeen, maar een sterk achterbeen.

Bolle zijn moeder kende ik van vroeger, zij had een tijdje bij mijn pony op de manege gestaan en al haar veulens hadden een fantastisch lief karakter. Dat gaf uiteindelijk voor mij de doorslag. Ik was om, en koos voor Bolle. En dat hij breed was dat vond ik niet erg, daar hield ik wel van. Waar zijn naam vandaan komt hoef ik dus ook niet uit te leggen.

Onze ontmoeting is geen liefde op het eerste gezicht verhaal, maar daar schaam ik mij niet voor want uiteindelijk is hij het beste wat mij ooit is overkomen. Op dat moment wist ik het nog niet, maar ik kreeg uiteindelijk zoveel meer dan alleen een paard: mijn beste vriend, mijn licht in de duisternis, mijn hoop en mijn anker. Hij zou mij uit de diepe dalen halen waarin ik regelmatig verkeerde. Bolle was niet zomaar een paard, hij werd veel meer dan dat.

*“We don't meet horses
by accident.
They are meant to cross our path
for a reason.”*

-Pinterest